

Werk van de druppel melk

Willy Rouquart maakt er ons attent op dat i.v.m. het artikel “Melk voor de Gentenaars (1882-1919) stedelijke Koedienst -Werk van de Druppel Melk en Laiterie de Gand” er een kleine Gentse medaille (afb. 1) bestaat. Ze is ovaal-vormig (34 x17 mm), van zilver en bovenaan met een versierd draaog. Het is een werk van de medailleur Dubar.

Op de voorzijde: bovenaan klimmend langs de rand: LA GOUTTE DE LAIT
Er wordt een niet meer zo jonge vrouw afgebeeld met een naakte baby in haar armen.

Op de keerzijde staat op zes regels de volgende tekst gegraveerd:
DOCTEUR / NEIRYNCK / MEMBRE FONDATEUR / MEDECIN /1914 /
GAND

Volgens deze medaille was “La Goutte de Lait” reeds in 1914 aan het werk en was Dr. Neiryndck één van de stichtende leden. In het door medailleverzamelaars goed gekend werk van Charles Lefebure: “La Frappe en Belgique occupée” van 1923 vindt men deze medaille onder nr. 1277 terug: De voorzijde zoals hier hoger beschreven en de keerzijde is blanco. Volgens Lefebure werd deze medaille in zilver en in bronsuitvoering verkocht ten voordele van het werk “La Goutte de Lait”.

Het is spijtig dat in G.T. zo weinig een beroep gedaan wordt op medailleverzamelaars, want veel artikels kunnen met medailles geïllustreerd worden.

Afb. 1. La goutte de lait 1914 (verz. W. Rouquart)

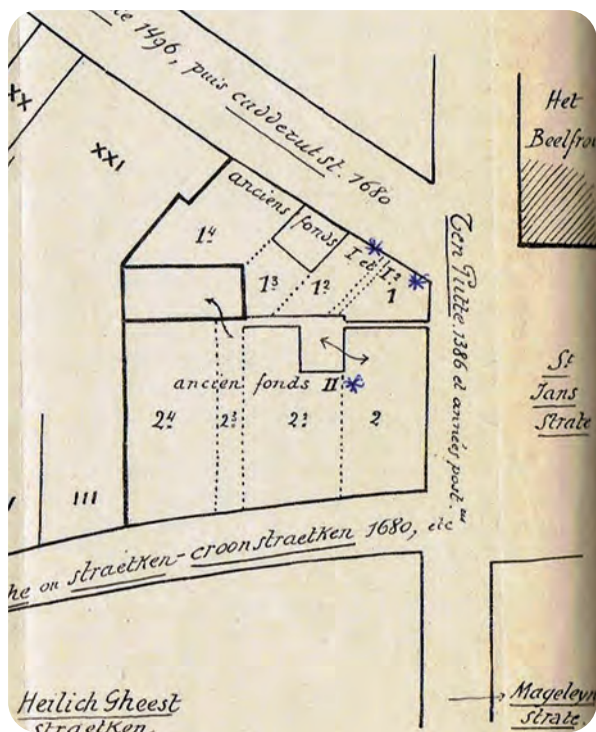
Een AZ is geen Academisch Ziekenhuis

Daniël D'hont en Jos Tavernier wijzen er op dat de afkorting AZ staat voor algemeen ziekenhuis en niet voor academisch ziekenhuis. Sinds 20 jaar heet een academisch ziekenhuis UZ (universitair ziekenhuis). Er bestaan bvb. ook PS ziekenhuizen: psychiatrische ziekenhuizen.

De Grote Crone, eerste schepenhuis

Walter Semay las bij Geert Vandamme dat August Van Lokeren enkele schetsen zou hebben gemaakt van De Grootte Croone, een gebouw dat oorspronkelijk het eerste schepenhuis zou zijn geweest. Waar bevinden deze schetsen zich, waar zijn ze te bekijken?

In het inventarisje door Van Lokeren opgemaakt in 1874 *Atlas historique et topographique de la Ville de Gand* is hiervan niets te vinden. De bovengrondse resten verdwenen bij de verbreding van de Cataloniëstraat in 1834. Of er bij de archeologische opgravingen, nu een tiental jaren geleden op het Emile Braunplein, ondergronds nog iets teruggevonden werd van dit eerste schepenhuis, is ons niet bekend. De locatie werd door Ferdinand vanden Bembden beschreven en in plattegrond (afb. 3) weergegeven.

Afb. 3. Plattegrond met perceelindeling van het huidige Emiel Braunplein, opgemaakt aan de hand van door Ferdinand vanden Bembden verzamelde gegevens en gepubliceerd in *Bulletijn van de Maatschappij voor Geschiedenis en Oudheidkunde te Gent* jg 5, 1897. De grote Crone nam het daarop weergegeven Ancien Fonds II in. Fonds betekent hier: grond, erf, perceel.

Stoel met naamplaatje

Koen Schepens vraagt of er iets geweten is van een meubelmaker die aan de Sint-Michiëlshelling woonde. Hij bezit een stoel met naamplaatje G. Van Hove, Rampe St. Michel 7 Gand (afb.4).

Afb. 4. Naamplaatje van te identificeren meubelmaker.

Leontine Thorens

nelleke.de.jong@planet.nl> is voor een biografie van een tot 1942 in Brussel wonende Nederlandse fotograaf – kunstschilder, op zoek naar inlichtingen over een kennis van hem, ene Leontine Thorens. Zij werd omstreeks 1900 geboren in Gent. Tussen 1920 en 1942 woonde ze in Brussel, eerst in Elsene, later in Laken, en na 1942 waarschijnlijk weer in Elsene. Ze heeft als surveillante op een meisjesschool-met-pensionaat in Elsene gewerkt. In 1964/65 zou ze weer zijn teruggekeerd naar Gent, waar ze omstreeks 1976, waarschijnlijk ongehuwd, zou zijn overleden. Zou er nog iemand te vinden zijn die haar heeft gekend? Zou iemand zich haar naam nog herinneren, of verhalen over haar?

Brugloft

Danny Mattens vond het antwoord op de vraag van Jos Tavernier naar de herkomst van woordje BRUGLOFT op een reclamekaartje voor een ‘hoerenkotje’ in GT nr. 4-5 (p. 302) in een artikel van Maurits Van Wesemael ‘Lichte vrouwen te Gent in de 19de eeuw en hun publiciteit (vervolg en slot)’ in *Oostvlaamse Zanten* 1977, jg. 52 nr. 2, p. 55. Het moet gelezen worden als ‘bruiloft’ en dat was een naam die al langer gegeven werd aan prostitutiehuisen. Hij haalt er een aan uit 1687, vermeld in *Oude Oostvlaamse herbergnamen van N. Kerckhaert* (1976). Men kon er dus alle dagen bruiloft vieren...

Van het beloofde land: brieven, postkaarten of dagboeken gezocht!

Eind 19de, begin 20ste eeuw trokken tienduizenden Vlamingen naar Noord-

Amerika om een nieuw (beter) leven te beginnen. Vaak namen ze de Red Star Line in Antwerpen naar de Verenigde Staten of Canada. Eens aangekomen trokken ze door heel het continent om een eigen stekje te vinden.

In het kader van een doctoraatsonderzoek aan de Vrije Universiteit Brussel, wordt momenteel onderzoek gedaan naar de aanpassingen van Vlaamse emigranten in Noord-Amerika. Hoe was het leven in Noord-Amerika? Hadden sommige migranten spijt van de oversteek? En hoe zat het met de taal, konden de emigranten genoeg Engels om zich verstaanbaar te maken? Om dit project waar te maken, hebben we uw hulp nodig! Heeft u (kopieën van) brieven, postkaarten of misschien zelfs dagboeken in uw bezit waarin geëmigreerde Vlamingen hun avonturen in Noord-Amerika uit de doeken doen? Of kent u iemand die deze schatten op zolder heeft liggen? Aarzel dan niet om contact op te nemen via het e-mailadres yasmin.crombez@vub.be. We luisteren graag naar uw verhaal.

Straatrepressie in 1944

Hannes Pieters (hd.pieters@ugent.be) is voor zijn masterthesis op zoek naar gegevens over straatrepressie bij de bevrijding. Hij verduidelijkt: ‘volksrepressie, de volkswoede die plaatsvond net na de bevrijding en ook later in het voorjaar van 1945. Hieronder alle vormen van repressie buiten de officiële overheid om. Concreet gaat het om het vernielen, bekladden en plunderen van huizen, brandstichting, het aanhouden, samenbrengen en uitjouwen van (vermeende) collaborateurs door het volk/het verzet, het kaalscheren van vrouwen, represailles door burgers of weerstanders, enzovoort. Ook alle informatie omtrent de omstandigheden waarin (vermeende) collaborateurs werden opgepakt en geïnterneerd is zeer nuttig. De administratieve en juridische overheidsrepressie valt hier niet direct onder. Het is ook niet noodzakelijk dat er een link is met het verzet, alleen met straatrepressie.

Eifeltoren op de Zwijnaardsesteenweg

Marc Seger, Stenenstraat 23, 9255 Buggenhout, marc.segher@skynet.be, natuurgids, is geïntrigeerd door een hoekpand in de Zwijnaardsesteenweg. Boven de deur een miniatuur Eifeltoren en in de top een uil, denkelijk een Oehoe. Het Eifeltorentje zou te maken hebben met een naai- en stoffenwinkelje waarvan de eigenaar zijn naaigaren ging halen in Parijs. Daarvoor zou het volgens een buurtbewoner een herberg zijn geweest ‘In de Uilkes’. Of heeft de nabijgelegen Uilkenstraat er mee te maken? Niet zover daarvan af ligt het Strop met de Stropstraat en de Stropkaai. Nog zo’n intrigerende naam. Weet iemand meer?

AAN DANIËL VAN RYSSEL IN DANKBARE HERINNERING

Daniël Van Ryssel, geboren in 1940, liet ons weten dat hij zijn abonnement niet verder kan zetten. Tot onze grote spijt, want Daniël was een heel productieve auteur. Zijn jeugdherinneringen over de buurt rond de Sint-Lievenspoortstraat in - zacht uitgedrukt - niet al te gunstige omstandigheden, publiceerde hij in twintig afleveringen. Ze verschenen in dit tijdschrift in de periode 1999 – 2002 onder de sprekende titel ‘Ik zou daar een boek kunnen overschrijven. De charmes van de dagelijksheid’. Dat was G.T. op zijn best. Daarnaast schreef hij enkele andere artikels voor GT over de meest verschillende onderwerpen.

Daarbij komt nog dat hij aan het documentatiecentrum DSMG in het begijnhof zijn gebundelde teksten schonk. Die handelen over minder bekende gebouwen en ook schrijvers, waarbij hij meegaf dat we er voor GT mochten uitputten als er behoefte aan was. Dat gebeurde effectief, zij het de laatste jaren slechts sporadisch. Zo verscheen in 2018 nog een bijdrage over de ‘normaalschool’, het departement lerarenopleiding in de Ledeganckstraat, waar hij jarenlang les gaf. De website Literair Gent maakt dankbaar gebruik van zijn documentatie over Gentse literatoren en boeken waarin Gentse onderwerpen aan bod komen. En vergeten we vooral niet dat Daniël Van Ryssel zelf heel wat dichtwerken (een vijftiental bundels!) en proza publiceerde, vooral in het tijdschrift Yang dat helemaal dreef op hem en zijn vrienden. In zijn beroepsdomein geschiedkunde moet zeker zijn bekroonde licentiaatsverhandeling ‘De Gentse huishuren tussen 1500 en 1775’ vermeld worden. Ze werd uitgegeven door Pro Civitate en vormt nog steeds een vruchtbaar referentiewerk voor wie lonen en prijzen in die periode wil kaderen.

Uitzonderlijk nemen we ook een berichtje van hem op over zijn collectie per twee jaar ingebonden GT jaargangen. Ze zijn te koop, allemaal samen: alles of niets. Contact opnemen met Daniël Van Ryssel, Gustaaf Callierlaan 89, 9000 Gent. Tel: 09/231 65 24.

GT redactie